

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՀԱՆՐԱՅԻՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԿԱՐԳՎՈՐՈՂ ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎ
ՈՐՈՇՈՒՄ**

ապրիլի 2021 թվականի №Ա
ք.Երևան

**«ԹՈՒՖԵՆԿՅԱՆ ՀՈՍՓԻԹԱԼԻԹԻ» ՍԱՀՄԱՆԱՓԱԿ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՎՈՒԹՅԱՄԲ
ԸՆԿԵՐՈՒԹՅԱՆ ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԲՈՂՈՔԸ ՄԵՐՃԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ**

Հաշվի առնելով, որ՝

ա. «Թուֆենկյան Հոսփիթալիթի» սահմանափակ պատասխանատվությամբ ընկերությունը (այսուհետ՝ «Ընկերություն») 2021 թվականի մարտի 29-ին վարչական բողոք է ներկայացրել Հայաստանի Հանրապետության հանրային ծառայությունները կարգավորող հանձնաժողով (այսուհետ՝ «Հանձնաժողով»)՝ խնդրելով Ընկերության գործողություններում իրավական տարրի կամ (և) մեղքի բացակայության հիմքով անվավեր ճանաչել Ընկերության նկատմամբ իրավական պատասխանատվության միջոցների կիրառում նախատեսող Հանձնաժողովի 2021 թվականի հունվարի 27-ի №13Ա (այսուհետ՝ №13Ա որոշում) և փետրվարի 3-ի №28Ա (այսուհետ՝ №28Ա որոշում) որոշումները (այսուհետ՝ նաև Որոշումներ): Վարչական բողոքով Ընկերությունը պնդել է, որ Որոշումներն ընդունվել են օրենսդրության խախտմամբ, այդ թվում՝ սխալ մեկնաբանման և կիրառման հետևանքով, ինչպես նաև իրավական պատասխանատվության ենթարկված անձի գործողություններում հակադրավական տարրի կամ (և) նրա մեղքի բացակայության պայմաններում: Որպես նշվածի հիմնավորում՝ Ընկերությունը, ըստ էության, հայտնել է հետևյալը.

- 1) Ընկերության կողմից կառուցվող «Հերիթեյջ» արևային էլեկտրակայանը (այսուհետ՝ Կայան) բաշխման ցանցին միանում է «Արեգունի» 110կՎ լարման օդային գծի թիվ 110 միջանկյալ հենարանին ներանցումով և չի ներառում օդային նոր գիծ, ուստի չի ենթադրում փորձաքննության իրականացում: Ընկերությունն առաջնորդվել է Գեղարքունիքի մարզի Շողակաթ համայնքի ղեկավարի կողմից տրված նախագծման թույլտվությամբ (ճարտարապետահատակագծային առաջադրանքով), որի համաձայն՝ Կայանի

կառուցման նախագծային փաստաթղթերը ենթակա են պարզ փորձաքննության: Հետագայում ստացել է նաև շինարարության թույլտվություն: Ստացել է նաև Հայաստանի Հանրապետության շրջակա միջավայրի նախարարության և Հայաստանի Հանրապետության քաղաքաշինության կոմիտեի պարզաբանումներն առ այն, որ Կայանի կառուցումն առանց Էլեկտրահաղորդման գծի կառուցման, համաձայն «Շրջակա միջավայրի վրա ազդեցության գնահատման և փորձաքննության մասին» օրենքի, ենթակա չէ շրջակա միջավայրի վրա ազդեցության փորձաքննության և գնահատման, իսկ քաղաքաշինական փաստաթղթերի փորձաքննության ոլորտում լիցենզավորված «ԷՌԱ» սահմանափակ պատասխանատվության ընկերության կողմից տրված եզրակացությամբ երաշխավորվել է նշված նախագծի համապատասխանությունը նորմատիվատեխնիկական փաստաթղթերի պարտադիր պահանջներին: Ելնելով նշվածից և նշելով Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 39-րդ հոդվածը և 181-րդ հոդվածի 1-ին մասը, «Քաղաքաշինության մասին» օրենքի 22.1-րդ հոդվածի 1-ին և 6-րդ մասերը, «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» օրենքի 4-րդ հոդվածի 1-ին մասը, Հայաստանի Հանրապետության կառավարության 2015 թվականի մարտի 19-ի №596Ն որոշման №1 հավելվածի 4-րդ կետի 14-րդ ենթակետը, Հայաստանի Հանրապետության կառավարության 2007 թվականի հուլիսի 12-ի №961Ն որոշման 2-րդ բաժնի 9-րդ կետը և 2020 թվականի հուլիսի 9-ի №1159Ն որոշումը՝ Ընկերությունը պնդել է, որ Որոշումներով պատասխանատվության է ենթարկվել այնպիսի գործողությունների չհրականացման համար, որոնք, ըստ գործող օրենսդրության և իրավասու մարմինների դիրքորոշումների, ենթակա չեն իրականացման: Ուստի, Որոշումներն իրավաչափ չեն նաև այն հիմքով, որ դրանց հիմքում դրված դիրքորոշումը հակասում է ոլորտային լիազոր մարմինների դիրքորոշմանը, Որոշումներով Ընկերությանն առաջարկվում են օրենքով չսահմանված պարտականություններ: Համաձայն չլինելով Հանձնաժողովի դիրքորոշման հետ, բայց և չունենալով այլ տարբերակ՝ այդուհանդերձ դիմել է համապատասխան մարմնի, իրականացվել է Կայանի

կառուցման նախագծային փաստաթղթերի պետական համալիր փորձաքննություն և տրվել դրական եզրակացություն,

- 2) Հանձնաժողովի կողմից Ընկերությանը վերագրվող իրավախստումն անգամ թույլ տրված լինելու դեպքում Ընկերության նկատմամբ պատասխանատվության միջոցների կիրառումն անթույլատրելի է ու ոչ իրավաչափ, քանզի Ընկերությունը առաջնորդվել է ոլորտային լիազոր պետական մարմինների դիրքորոշումներով և տեղական ինքնակառավարման մարմնի կողմից տրված ճարտարապետահատակագծային առաջադրանքով, ուստի Ընկերության մեղքը բացակայում է: Մատնանշելով Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանի մի շարք որոշումներով արտահայտված դիրքորոշումները և Սահմանադրության իրավանորմեր՝ Ընկերությունը պնդել է, որ իրավական պատասխանատվության ցանկացած միջոցի կիրառումը հնարավոր և թույլատրելի է բացառապես այն դեպքում, եթե ենթադրյալ իրավախստումը թույլ է տրվել համապատասխան սուբյեկտի մեղքով, որն Ընկերության պարագայում իր հնարավոր բոլոր դրսնորումներով ու տարատեսակներով բացակայում է: Տվյալ դեպքում ենթադրյալ խախտումը թույլ է տրվել Հայաստանի Հանրապետության շրջակա միջավայրի նախարարության, Հայաստանի Հանրապետության քաղաքաշինության կոմիտեի և Հայաստանի Հանրապետության Գեղարքունիքի մարզի Շողակաթ համայնքի՝ օրենսդրությանը հակասող գործողությունների պատճառով և հետևանքով, այլ ոչ Ընկերության մեղքով: Նշվածի համատեքստում Ընկերությանը պատասխանատվության ենթարկելը, վերջինիս գնահատմամբ, կիանդիսանա պետության գործողությունների հանդեպ Ընկերության տածած լեգիտիմ վստահության և դրա պաշտպանության իրավունքների, ինչպես նաև իրավական անվտանգության ու որոշակիության սկզբունքների խախտում, որոնք բոլորը բխում են Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությունից և քանից արձանագրվել են Սահմանադրական դատարանի որոշումներով,
- 3) Ընկերությունը չի բացառել նաև, որ առկա իրադրությունը կարող է պայմանավորված լինել հարցը կարգավորող օրենսդրության ոչ բավարար հստակությամբ, ինչը ոչ միայն մասնավոր սուբյեկտներին հնարավորություն չի

տալիս դրսնորել համապատասխան վարքագիծ, այլև անորոշություն է առաջացնում նույնիսկ պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմինների համար, ինչը ևս վկայում է Ընկերության մեղքի բացակայության մասին: Սակայն, եթե նույնիսկ խնդրո առարկա հարցի վերաբերյալ նշված մարմինների մոտ առաջացած տարակարծությունները պայմանավորված են Հայաստանի Հանրապետության կառավարության 2007 թվականի հուլիսի 12-ի №961Ն և 2015 թվականի մարտի 19-ի №596Ն որոշումների միջև առկա ենթադրյալ հակասություններով, ապա «Նորմատիվ իրավական ակտերի մասին» օրենքի ուժով կիրառման ենթակա են №961Ն որոշման համապատասխան դրույթները՝ որպես ավելի վաղ ուժի մեջ մտած նորմատիվ իրավական ակտի դրույթներ, որոնք անձի համար նաև առավել բարենպաստ են,

բ. սույն թվականի մարտի 29-ից հարուցվել է Որոշումների վերաբերյալ բողոքի քննարկման վարչական վարույթ, ինչի վերաբերյալ Ընկերությունը ծանուցվել է Հանձնաժողովի 2021 թվականի մարտի 30-ի №ՍՇ/34.3-Մ2-12/962-2021 գրությամբ,

գ. իրականացված վարույթի շրջանակում հաստատված է համարվել, որ՝

1) Որոշումների իրավաչափությունը բխում է հետևյալ իրավանորմերից.

- Հանձնաժողովի 2013 թվականի նոյեմբերի 1-ի №374Ն որոշմամբ հաստատված՝ էներգետիկայի բնագավառում գործունեության լիցենզավորման կարգի (այսուհետ՝ Կարգ) 47-րդ կետի 2-րդ ենթակետի համաձայն՝ արտադրության լիցենզիա ունեցող անձի կողմից լիցենզիայով ամրագրված ժամկետում Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրության պահանջներին համապատասխան փորձաքննություն անցած կայանի կառուցման նախագիծը՝ դրական փորձագիտական եզրակացություններով (այսուհետ՝ Նախագիծ), Հանձնաժողով չներկայացնելու դեպքում նշված ժամկետը համարվում է երկարաձգված նախկին ժամկետի չափով, բայց ոչ ավելի, քան մինչև լիցենզիայով ամրագրված կառուցման ժամանակահատվածի ավարտը, իսկ 2-րդ անգամ երկարաձգվելու դեպքում՝ Կարգի №3 հավելվածի համաձայն, երաշխիքով սահմանված գումարի կեսը փոխանցվում է Հայաստանի Հանրապետության պետական բյուջե,

- Կարգի 76-րդ կետի համաձայն՝ լիցենզիայում ամրագրված ժամկետի (ժամանակահատվածի) երկարաձգման համար լիցենզավորված անձը լիցենզիայի գործողության ժամկետի (ժամանակահատվածի) ավարտից ոչ շուտ, քան 3 ամիս, և ոչ ուշ, քան 15 աշխատանքային օր առաջ հայտով դիմում է Հանձնաժողով՝ նշելով հայցվող ժամկետը, իսկ 78-րդ կետի համաձայն՝ Հանձնաժողովը որոշում է ընդունում լիցենզիայի գործողության ժամկետը (ժամանակահատվածը) երկարաձգելու կամ հայտը մերժելու մասին հայտի մուտքագրման օրվանից 25 աշխատանքային օրվա ընթացքում՝ բայց ոչ ուշ, քան մինչև լիցենզիայի գործողության ժամկետի (ժամանակահատվածի) ավարտը,
- Կարգի №3 հավելվածի՝ երաշխիքների ներկայացման և պետական բյուջե փոխանցման կարգի 7-րդ կետի 1-ին և 2-րդ ենթակետերի համաձայն՝ Հանձնաժողովը որոշում է ընդունում երաշխիքով սահմանված գումարի կեսը Հայաստանի Հանրապետության պետական բյուջե փոխանցելու մասին, եթե որոշում է ընդունել արտադրության լիցենզիայով սահմանված կառուցման (վերակառուցման) ժամանակահատվածը երկարաձգելու մասին, և եթե արտադրության լիցենզիա ունեցող անձի կողմից Նախագիծը Հանձնաժողով ներկայացնելու՝ լիցենզիայի պայմաններով ամրագրված ժամկետը Կարգի համաձայն 2-րդ անգամ երկարաձգվել է,
- «Շրջակա միջավայրի վրա ազդեցության գնահատման և փորձաքննության մասին» օրենքի 14-րդ հոդվածի 5-րդ մասի 3-րդ կետի «գ» ենթակետի համաձայն՝ 110 կՎ և ավելի լարման էլեկտրահաղորդման գծերի կառուցման նախագծային փաստաթղթերը ենթակա են շրջակա միջավայրի վրա ազդեցության փորձաքննության և գնահատման, իսկ նշված դեպքում, համաձայն Հայաստանի Հանրապետության կառավարության 2015 թվականի մարտի 19-ի №596Ն որոշման №4 հավելվածի №3 ցանկի 4-րդ կետի 3-րդ ենթակետի և նույն որոշման №2 հավելվածի 13-րդ և 15.1-րդ կետերի, պահանջվում է պետական համալիր փորձաքննության իրականացում,

- 2) Որոշումներն ընդունվել են օրենքներին և գործող այլ իրավակարգավորումներին համապատասխան և դրանց անվավեր ճանաչման հիմքերը բացակայում են: Մասնավորապես,
- №13Ա որոշումն ընդունվել և Կայանում էլեկտրական էներգիայի արտադրության (հզորության) ԼՀ №0639 լիցենզիայով ամրագրված՝ Կայանի կառուցման ժամանակահատվածը երկարաձգվել է 2021 թվականի հունվարի 20-ին Հանձնաժողով ներկայացված Ընկերության համապատասխան հայտի հիման վրա, որում, որպես Կայանի կառուցման աշխատանքները սահմանված ժամկետում չիրականացնելու պատճառ, նշվել են միայն անբարենպաստ եղանակային պայմանները և 2020 թվականի դեկտեմբերի 31-ից մինչև 2021 թվականի հունվարի 8-ը ոչ աշխատանքային օրեր լինելու հանգամանքը: Նշվածից ելնելով՝ Կարգի №3 հավելվածի՝ երաշխիքների ներկայացման և պետական բյուջե փոխանցման կարգի 7-րդ կետի 1-ին ենթակետի հիման վրա, նույն որոշմամբ Ընկերությունը պարտավորեցվել է երաշխիքով սահմանված գումարի կեսը փոխանցել պետական բյուջե՝ հիմք ընդունելով Կարգի 47-րդ կետի 2-րդ ենթակետը և №3 հավելվածի՝ երաշխիքների ներկայացման և պետական բյուջե փոխանցման կարգի 7-րդ կետի 2-րդ ենթակետը, քանի որ Ընկերությունը ԼՀ №0639 լիցենզիայի պայմանների 14-րդ կետով սահմանված ժամկետում՝ մինչև 2020 թվականի հոկտեմբերի 18-ը, Հանձնաժողովը չի ներկայացրել Կայանի կառուցման՝ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրության պահանջներին համապատասխան փորձաքննություն անցած՝ դրական փորձագիտական եզրակացություններով նախագիծը: Մասնավորապես, Հանձնաժողովը չի ներկայացվել՝ Կայանը բաշխման ցանցին 110 կՎ լարման էլեկտրահաղորդման գծի միջոցով միանալու պարագայում գործող օրենսդրությամբ պահանջվող համապատասխան փորձաքննություն անցած նախագիծը.
 - №28Ա որոշմամբ Ընկերությունը պարտավորեցվել է երաշխիքով սահմանված գումարի կեսը փոխանցել պետական բյուջե՝ հիմք ընդունելով Կարգի 47-րդ կետի 2-րդ ենթակետը և №3 հավելվածի՝ երաշխիքների ներկայացման և պետական բյուջե փոխանցման կարգի 7-րդ կետի 2-րդ ենթակետը, քանի որ Ընկերությունը ԼՀ №0639 լիցենզիայի պայմանների 14-րդ կետով սահմանված ժամկետում՝ մինչև 2020 թվականի հոկտեմբերի 18-ը, Հանձնաժողովը չի ներկայացրել Կայանի կառուցման՝ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրության պահանջներին համապատասխան փորձաքննություն անցած՝ դրական փորձագիտական եզրակացություններով նախագիծը: Մասնավորապես, Հանձնաժողովը չի ներկայացվել՝ Կայանը բաշխման ցանցին 110 կՎ լարման էլեկտրահաղորդման գծի միջոցով միանալու պարագայում գործող օրենսդրությամբ պահանջվող համապատասխան փորձաքննություն անցած նախագիծը.

3) վարչական բողոքում նշված Ընկերության պնդումներն անհիմն են՝ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

- համապատասխան փորձաքննության ենթակա լինելու հարցը կարգավորվում է «Շրջակա միջավայրի վրա ազդեցության գնահատման և փորձաքննության մասին» օրենքով և Հայաստանի Հանրապետության կառավարության 2015 թվականի մարտի 19-ի №596-Ն որոշմամբ, ըստ որոնց՝ տվյալ դեպքում պահանջվում է պետական համալիր փորձաքննության իրականացում: Նշված հանգամանքը հաստատվել է նաև իրավասու մարմնի՝ Հայաստանի Հանրապետության շրջակա միջավայրի նախարարության կողմից, ինչին հստակ անդրադարձ է կատարվել №28Ա որոշման «Ե» պարբերությունում ներկայացված դիրքորոշմամբ: Մասնավորապես, Հանձնաժողովի 2020 թվականի դեկտեմբերի 10-ի №ԳԲ/34.3-Մ2-12/4934-2020 գրությամբ արված հարցադրմանը, թե արդյոք արևային էլեկտրակայանի կառուցման նախագծային փաստաթղթերը, որոնց համաձայն տվյալ կայանը բաշխման ցանցին միանալու է «Փարվանա» 110կՎ լարման օդային գծի թիվ 57 հենարանին ներանցումով, «Շրջակա միջավայրի վրա ազդեցության գնահատման և փորձաքննության մասին» օրենքի պահանջների համաձայն ենթակա է փորձաքննության, թե՝ ոչ, Հայաստանի Հանրապետության շրջակա միջավայրի նախարարությունը 2020 թվականի դեկտեմբերի 22-ի №1/32.12/13217-2020 գրությամբ հայտնել է, որ «Շրջակա միջավայրի վրա ազդեցության գնահատման և փորձաքննության մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 14-րդ հոդվածով սահմանված՝ «Էլեկտրահաղորդման գծեր՝ 110 կՎ և ավելի լարման» գործունեության տեսակը ենթակա է շրջակա միջավայրի վրա ազդեցության փորձաքննության և գնահատման՝ անկախ էլեկտրահաղորդման գծի միացման ձևից և երկարությունից: Նշվածից առավել քան ակնհայտ է, որ բաշխման ցանցին 110 կՎ լարման էլեկտրահաղորդման գծի միջոցով միանալու պարագայում, անկախ այն հանգամանքից՝ այդ միացումը արվում է ներանցման, թե գիծ կառուցելու միջոցով, պահանջվում է Կայանի նախագծի շրջակա միջավայրի վրա ազդեցության փորձաքննություն և գնահատում, ուստի նաև Հայաստանի

Հանրապետության կառավարության 2015 թվականի մարտի 19-ի №596Ն որոշման №4 հավելվածի №3 ցանկի 4-րդ կետի 3-րդ ենթակետի և նույն որոշման №2 հավելվածի 13-րդ և 15.1-րդ կետերի համաձայն՝ պետական համալիր փորձաքննություն: Նշվածի համատեքստում անհիմն ու անհասկանալի է Ընկերության պնդումն առ այն, որ Որոշումների հիմքում դրված դիրքորոշումը հակասում է ոլորտային լիազոր մարմինների դիրքորոշմանը, և դրանցով Ընկերությանն առաջադրվել են օրենքով չսահմանված պարտականություններ: Ինչ վերաբերում է Ընկերության մատնանշած՝ Հայաստանի Հանրապետության շրջակա միջավայրի նախարարության և Հայաստանի Հանրապետության քաղաքաշինության կոմիտեի գրություններին, ապա դրանք որևէ կերպ չեն կարող դիտվել որպես №28Ա որոշմամբ Հանձնաժողովի արտահայտած դիրքորոշումը հերքող քանզի դրանցում խոսքը առանց էլեկտրահաղորդման գծի կառուցման Կայանի նախատեսման մասին է, այլ ոչ թե ներանցման միջոցով միացման պարագայում Կայանի նախագծի փորձաքննության ենթակա չլինելու մասին, ինչից էլ կարելի է եզրակացնել, որ համապատասխան մարմինները ի սկզբանե չեն տեղեկացվել 110 կՎ լարման էլեկտրահաղորդման գծով ներանցմամբ միացման մասին: Հետևաբար, Ընկերության մատնանշած և իրեն տրամադրված պարզաբանումները չեն կարող վերաբերելի լինել քննարկվող իրավահարաբերությանը:

Ավելին, Ընկերությունը 2021 թվականի մարտի 17-ի գրությամբ Հանձնաժողովը է ներկայացրել Հայաստանի Հանրապետության քաղաքաշինության կոմիտեի նախագահի 2021 թվականի փետրվարի 11-ի №07-Ա հրամանով ստեղծված պետական համալիր փորձաքննական հանձնաժողովի կողմից Կայանի կառուցման նախագծային փաստաթղթերի վերաբերյալ տրված պետական համալիր փորձաքննության դրական եզրակացությունը, որով ևս փաստվում է Կայանի կառուցման նախագծային փաստաթղթերի պետական համալիր փորձաքննության իրականացման անհրաժեշտությունը: Մասնավորապես, իիշյալ փորձաքննության անցկացման հիմքերը հստակ ամրագրված են Հայաստանի

Հանրապետության կառավարության 2015 թվականի մարտի 19-ի №596Ն որոշման №2 հավելվածով՝ Հայաստանի Հանրապետությունում քաղաքաշինական փաստաթղթերի փորձաքննության իրականացման կարգով, որի վերլուծությունից պարզ է դառնում՝ եթե համապատասխան փաստաթուղթը ենթակա չէ փորձաքննության, ապա այն անցկացվել չի կարող: Բացառություն է համարվում միայն այն դեպքը, երբ պատվիրատուի նախաձեռնությամբ պետական համայիր փորձաքննության են ենթարկվում նաև կարգում նշվածից ավելի ցածր ռիսկայնության աստիճանի (կատեգորիայի) դասակարգում ունեցող օբյեկտների նախագծային փաստաթղթերը՝ փորձագիտական մարմնի և պատվիրատուի միջև կնքվող պայմանագրում այդպիսի պայման նախատեսվելու դեպքում: Վերը նշված եզրահանգումը բխում է նաև Սահմանադրության 6-րդ հոդվածով ամրագրված օրինականության սկզբունքից: Մասնավորապես, նշված հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմիններն ու պաշտոնատար անձինք իրավասու են կատարելու միայն այնպիսի գործողություններ, որոնց համար լիազորված են Սահմանադրությամբ կամ օրենքներով: Այսինքն, եթե մասնավոր անձանց դեպքում գործում է «թույլատրվում է այն, ինչ արգելված չէ օրենքով» վարքագծի իրավական մոդելը, ապա պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմինների ու պաշտոնատար անձանց պարագայում արգելվում է այն, ինչ չի թույլատրվում օրենքով կամ իրավական ակտերով: Հետևաբար, Կայանի նախագծային փաստաթղթերը պետական համայիր փորձաքննության ենթակա չլինելու դեպքում դրանք համապատասխան պետական պաշտոնատար անձանցից կազմված պետական հանձնաժողովի կողմից փորձաքննության ենթարկվել չեն կարող, բացառությամբ կարգում հստակ նշված դեպքի: Նշվածի համատեքստում անհասկանալի և անհիմն է նաև Ընկերության պնդումը, թե համաձայն չի եղել Հանձնաժողովի դիրքորոշման հետ, սակայն այլ տարբերակ չի ունեցել և դիմել է համապատասխան մարմին՝ Կայանի նախագծային փաստաթղթերի պետական համայիր փորձաքննություն անցկացնելու համար: Այս առնչությամբ հարկ է փաստել, որ Ընկերությունը

Երբէ զրկված չի եղել իր իրավունքների ենթադրյալ խախտման պատճառով առանց Որոշումների պահանջների կատարման դատական կամ վարչական պաշտպանության իր իրավունքի իրացման հնարավորությունից՝ ինչն էլ, բնականաբար, այլընտրանքային տարբերակ էր.

- Ընկերության ներկայացրած հիմնավորումները, այդ թվում՝ մատնանշված դատական ակտերով արտահայտված դիրքորոշումները՝ կապված իր մեղքի բացակայության հետ, վերաբերում են «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» Հայաստանի Հանրապետության օրենսգրքով ամրագրված՝ ֆիզիկական անձին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու պարտադիր տարր հանդիսացող մեղքի ինստիտուտին, որը կիրառելի չէ Հանձնաժողովի իրավասությունների ոլորտում լիցենզավորված սուբյեկտներին պատասխանատվության ենթարկելու կարգավորումների նկատմամբ: Հանձնաժողովի կողմից լիցենզավորված անձանց նկատմամբ կիրառվող պատասխանատվության միջոցները ամրագրված են համապատասխան ճյուղային օրենքներով (օրենսգրքով), իսկ դրանց կիրառմանն ուղղված վարչական վարույթի ընթացակարգը՝ «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» օրենքով: Տվյալ դեպքում Հանձնաժողովը, «Էներգետիկայի մասին» օրենքի հիման վրա ընդունված Կարգի համաձայն, լիցենզավորված անձին երաշխիքով սահմանված գումարի՝ պետական բյուջե փոխանցման պարտավորությունից կարող է ազատել բացառապես մեկ դեպքում, երբ նրա կողմից լիցենզիայի պայմանների չկատարումը կամ ոչ պատշաճ կատարումը հետևանք է ֆորս մաժորի: Ուստի, ակնհայտ է, որ երաշխիքային գումարի փոխանցման՝ լիցենզավորված անձի պարտավորության ծագումը որևէ կերպ չի կարող պայմանավորվել վերջինիս մեղքի առկայության հանգամանքով:

Այդուհանդերձ, Ընկերության մեղքի առկայության հարցի գնահատման իրավասություն (պարտավորություն) ունենալու պարագայում՝ Հանձնաժողովը պետք է անդրադառնար նաև Ընկերության կողմից Կայանը բաշխման ցանցին միացման համար անհրաժեշտ

փաստաթղթերում կատարված փոփոխությունների, ինչպես նաև Ընկերության նշած պետական մարմիններին ուղղված՝ Կայանի նախագծային փաստաթղթերը համապատասխան փորձաքննության ենթակա լինելու հարցի առնչությամբ Ընկերության հարցման ձևակերպման նպատակներին և միտումներին: Մասնավորապես, լիցենզիայի ստացման համար Հանձնաժողով ներկայացված՝ բաշխման ցանցին միացման նախնական տեխնիկական պայմանների համաձայն՝ Կայանը ցանցին միացնելու համար նախատեսվում էր կառուցել օդային գիծ, իսկ արդեն նախագծային փաստաթղթերի հետ Հանձնաժողով ներկայացված տեխնիկական պայմաններում օդային գծի կառուցման պահանջը վերափոխվել էր ներանցումով միացմամբ: Հարց է ծագում՝ ինչին է միտված եղել ձևակերպումների նման փոփոխությունը: Միաժամանակ, Ընկերության նշած մարմինների կողմից իրեն տրամադրված՝ փորձաքննության առնչությամբ պարզաբանումներում, ինչպես արդեն նշվել է, խոսքը գնում է առանց էլեկտրահաղորդման գծի Կայանի կառուցման նախատեսման, այլ ոչ թե ներանցման միջոցով միացման պարագայում Կայանի նախագծի փորձաքննության ենթակա չլինելու մասին, ինչից էլ կարելի է եզրակացնել, որ համապատասխան մարմինները ի սկզբանե չեն տեղեկացվել 110 կՎ լարման էլեկտրահաղորդման գծով ներանցմամբ միացման մասին: Ուստի, թույլ տրված խախտման մեջ Ընկերության մեղքի առկայության հարցին անդրադառնալու պարագայում, ինարավոր է, որ ոչ թե բացառվեր Ընկերության մեղքի առկայությունը, այլ Ընկերության հիշյալ գործողությունները որակվեին որպես մի շարք պետական մարմինների մոլորության մեջ գցելու և այդ կերպ օրենսդրությամբ իր վրա դրված պարտավորություններից խուսափելու միտում.

- Ընկերության արտահայտած Հայաստանի Հանրապետության կառավարության 2007 թվականի հուլիսի 12-ի №961Ն և 2015 թվականի մարտի 19-ի №596Ն որոշումների հակասությունների դեպքում անձի համար առավել բարենպաստ դրույթների կիրառման պնդումը ևս անհիմն է, քանի որ տվյալ դեպքում, ըստ էության, հիշյալ իրավանորմերի միջև որևէ հակասություն առկա չէ, հետևաբար չի կարող խոսք գնալ Ընկերության

համար առավել բարենպաստ դրույթի կիրահման մասին, առավել ևս այն պարագայում, երբ Հայաստանի Հանրապետության շրջակա միջավայրի նախարարության դիրքորոշման համաձայն, ինչպես արդեն փաստվել է, 110 կՎ լարման էլեկտրահաղորդման գծերի նախագծային փասաթղթերը, անկախ միացման ձևից և գծի երկարությունից, ենթակա են փորձաքննության,

- Ընկերության պնդումներն ու հիմնավորումները որևէ կերպ վերաբերելի չեն №13Ա որոշմանը,
- 4) Ընկերությունը որևէ կերպ չի հիմնավորել Որոշումների ընդունմամբ որևէ իրավակարգավորման խախտման հանգամանքը,
- 5) Որոշումների փոփոխման կամ բեկանման՝ «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» օրենքի 77-րդ հոդվածով սահմանված հիմքերը բացակայում են, և
- իիմք ընդունելով «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 76-րդ հոդվածի 1-ին մասի «բ» կետը՝ Հանձնաժողովը **որոշում է.**

1. Մերժել Ընկերության 2021 թվականի մարտի 29-ին Հանձնաժողով մուտքագրված վարչական բողոքը՝ Հանձնաժողովի 2021 թվականի հունվարի 27-ի №13Ա և փետրվարի 3-ի №28Ա որոշումները անվավեր ճանաչելու վերաբերյալ:
2. Ընկերությանը՝ ընդունել ի գիտություն, որ իրավասու է սույն որոշումը բողոքարկել Հայաստանի Հանրապետության վարչական դատարան՝ այն ուժի մեջ մտնելու պահից երկամյա ժամկետում:
3. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում Ընկերությանն օրենքով սահմանված կարգով իրազեկելուն հաջորդող օրվանից:

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀԱՆՐԱՅԻՆ
ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԿԱՐԳԱՎՈՐՈՂ
ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ ՆԱԽԱԳԱՀ՝**

Գ. ԲԱԴՐԱՄՅԱՆ

ք. Երևան
ապրիլի 2021թ.